

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

N ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Narces. *[Graecis.]* Ger. Ein Oberster des Kessels *[Insuliani] videtur dicitur.* Suidas, Eunuclus, Iustiniani principis cubicularius: bibiopolita prius, deinde ob animi virtutem paupertatis honore auctus, vir religionis pietateque praeditus. Is in locum Belisarii ducis in Italiam missus, decem annos variis eventibus pugnauit, tandemque Gothos insigni praelio fudit ad Anienem fluvium, quem & ponte primus intravit, quantum rerum negotio illa temporum diuturnitate memoria obscuraretur, saxo eas insculpendas curavit insigni epigrammate, quod etiam hodie in Anienis ponte legitur. De quo vide apud Volaterranum.

Narthecissus. *[Graecis.]* Insula est in mari Carpathio, cujus meminit Plin. lib. 5. cap. 31.

Narycium. *[Graecis.]* Quod & Naryx, *[Graecis.]* & Naryce, *[Graecis.]* dicitur, Oppidum fuit Locrorum vetustissimum: a quo Ajax Narycius, & populi Narycii dicti sunt. Virg. 3. Aen. Hic & Narycii posuerunt moenia Loeri. Abundat autem pice optima quae Narycia dicitur. Virg. 2. Georg. Et iuvat undantem buxo sperare Cytorum, Naryciaeque picis lucos.

Nasamonis. *[Graecis.]* pen. prod. *[Graecis.]* Ger. Wider in Libya so die *[Graecis.]* Suidas, *[Graecis.]* vnde dicitur in *[Graecis.]* Suidas. Sunt populi Libyae, navium Syrtibus involutarum spoliatores. Lucan. lib. 9. Hoc tam segne solis, raras tamen exeret herbas Quas Nasamon, gens dirae legit qui proxima ponto Nudus ara tenet, quae mundi barbara damnis Syrtis altitnam litoreis populorum arenis laminae & nullos portus tangente castra Novit opes: sic cum toto comertia mundo Nafragiis Nasamonis habent. Hinc Nasamonius, & Nasamonias a *[Graecis.]*

Natio, onis. *[Graecis.]* Ger. Die Blum der gduften. Nomen dex, natiuitatum praedictis: de qua sic Cicero tertio de Natur. deorum: Vnde dex sunt, speculatrices, credo, & vindices facinorum, & scelus. Quod si tales dei sunt, ut rebus humanis intersint, Natio quoque dea putanda est: cui, quum fana circumuis in agro Ardenti, rem diuinam facere solemus: quae quia partus matronarum tutatur, a nascentibus Natio nominata est.

Nasica. *[Graecis.]* pen. prod. *[Graecis.]* P. Scipionis cognomen fuit. Hic ad huc a Iulianis a Senatu vir optimus iudicatus, Magnam matrem deorum hospitio suscepit, donec ei templum aedificaretur: unde a Iuvenale Hospes numinis locum appellatur. Huius etiam ductu Tiberius Gracchus seditionis concionibus statum Reipub. labefactis, fragmentis subfelliis in concione est oppressus. Vide Cic. in Orat. pro C. Rabirio perduellionis reo.

Nasium. Ptolem. aurore lib. 2. cap. 9. Galliae Belgicae urbs.

Nasipus. *[Graecis.]* Urbis Thraciae, Steph. Vide N E S T V s etiam.

Nastes. *[Graecis.]* Fuit frater Amphimachi, & quum cum illo in Caras habens imperium, qui Priamo aduersus Graecos supplicias tulissent, teste Homero lib. Iliad. 2.

Natido. Venetiae fluvius, Ptolem. lib. 3. cap. 1.

Navalia. Ptolem. libro 2. capite 22. Urbis Germaniae, Vulgo *[Graecis.]*

Navaria. *[Graecis.]* Ger. Ein Landtscheff in Hispani west gegen Mittelrafft gegen. pars Hispaniae Septentrionalis, vetus Aetion. Vasconibus adiacet: ad Meridiam vero Tarraconiam habet regionem.

Naucratis. *[Graecis.]* Stephan. civitas in Aegypto, a Miletis condita, qui tum mari portuebantur, teste Strabone lib. 17. Eius incolae Naucratenses appellantur.

Naulorum. Civitas in Liguria, a portu & turribus in dextera: & vadiorum Sabatorum portus, a quo decem milibus distat Sabatia.

Naulochum. *[Graecis.]* Locrorum oppidum est, teste Plinio lib. 4. cap. 3. Est item Naulochum sive Naulochus, Thraciae oppidum: non procul ab Haemo monte: cujus meminit idem Plin. lib. 4. cap. 11. Stephanus praeterea Naulochum urbem in Ionia collocat, alio nomine Smyrnem appellatam.

Naupactus. *[Graecis.]* Ger. Ein farnemsi Statt in Aetolia. Oppidum est Aetoliae, non procul a Locris: ita dicitur (inquit Stephanus) *[Graecis.]* hoc est, ab Heraclidarum navalibus. Vide Strab. lib. 9. Hinc Naupactus, a. um, *[Graecis.]* & Naupactus, pen. prod. *[Graecis.]*: ut Naupactus Achelous. Ovid. 2. Fastorum.

Nauplia. *[Graecis.]* Agri Argivi oppidum est, & portus Argorū: qui & inde nomen accepit, quod naves eo soleant applicare. Aurore Strab. lib. 8.

Nauplius. *[Graecis.]* Palamedis pater fuit, qui ut morte filii, falsa Vlyssis accusatione oppressus, ulcisceretur, Graecis tempestate laborantibus, ex Capharaco monte ignem ostendit, bonamque classis partem ad ignem, tanquam ad vicinum portum, anna vigancem, in aspectum scopulos pellexit, miserandoque perdidit naufragio. Postea vero quum intellexisset Vlyssim & Diomedem, quibus eas insidias potissimum struxerat, incolumes evasisse, dolens impatiens seipsum in mare praecipitem dedit.

Naupliades. *[Graecis.]* Patronymicum masculinum, quod pro Palamede accipitur, Nauplii filio.

Naupontus. *[Graecis.]* Strab. lib. 7. oppidum est Ithacae, Tarentum colonia, ad fluvium Corcoram.

Nauportus. *[Graecis.]* Ger. Ein fass in Aetia. Ithacae fluvius est, inter Aemoniam & Alpes nascens, nomen habens ab Aegro nave, quam Argonautae humeris eo usque delatam per hunc fluvium subveherunt. Aurore Plin. lib. 5. cap. 18.

Nausicae. *[Graecis.]* Alcinoi Phaeacum regis filia, & Antea quum exisset ex urbe cum pedisequis, iussitque ad flumen in turra vestes, vidit Vlyssim naufragum in litore sedentem, nudum, arborum ramis circumtectum, cui oranti & vestes dedit, & in regiam patris sui ire iussit. De hac Martial. libro 2. Si mihi Nausicae patris concederet hortos, Alcinoi possim dicere, malo meos.

Nautilimenes. *[Graecis.]* Vir Atheniensis, cujus uxore quum liberos in incesta deprehendisset, indignitate facinoris perterrita vocem amisit.

Nautilithous. *[Graecis.]* Rex Phaeacum, Neptoni filius, & Peibaeae Euvimedontis filius, & Pater Alcinoi.

Navius Accius. Insignis Augur fuit, qui sub Tarquinio Prisco Romanorum rege Romam: quem Liv. lib. 1. ab Urbe condita fabulatur novaacula cotem discidisse: meminit huius Cato in sepe in lib. de Divinat.

Naxos. *[Graecis.]* Ger. Eine auf dem Epirus Insel in Aegeen Meer gegen. Vulgo Niochia, Insula in Aegeo, una ex Cycladibus, antea Strongyle dicta. Hinc Dia post appellata fuit: verum quum Cares ex Lamia profectus, duce Naxo cum occupasset: a duce Naxos appellatur. Hanc diosyllaba à vinearum fertilitate dici scribit Plin. lib. 4. cap. 12. Vel quis (ut alii volunt) sola Naxos mulieres octavo mense parant, quae & Liber pater natus creditur. Sive quis foas in ea vino dat. Distat à Delo septem millibus.

Naxus. a. um, *[Graecis.]* unde Naxus arder apud Columellam, quo significatur Ariadne coronam Naxos. Nam: foris portum insula Naxo relicta Ariadne à Theseo, nuptias cum Theseo fecit, coronamque, quam à Venere, & Hone dono accepit, inter sydera relata fuit.

Nazareus. *[Graecis.]* Nazareth dicitur & à Nazareth Nazarenus Christus dicitur est.

N ante E.

Naxia. Insula prope Lemnum, in qua nonnulli voluerunt Phobetem hydri mortis fuisse interfectum. Plin. lib. 2. cap. 17. & insulae enatis, inter Lemnum & Hellepontum Nea.

Naxos. *[Graecis.]* Nomen est nymphae, quae peperit Soli duas filias, Phaeufam & Lampeniam, quae armenta Solis transiunt Vlyssis iuxta Siciliam ostendit, & Estera mulieris nomen populum apud Virgilium Arglog. 3. dum fovet ille Naxos.

Naxos. *[Graecis.]* Fluvius est in extremis Italiae partibus, non procul à Lucina promontorio, & Crotonae urbe. Vide Plin. lib. 3. cap. 11.

Naxos. *[Graecis.]* Pictoris nomen, qui Venetiam pinxit, Naumachiam Aegyptiorum & Persarum: item stellam bibentem in litore, & crocodillum ei insidiantem. Aurore Plinius libro 35. capite 10.

Naxos. *[Graecis.]* Troadis oppidum, postea Peperent nomen natum, teste Plinio lib. 5. cap. 30. Stephanus Naxos, *[Graecis.]* appellat.

Neapolis. *[Graecis.]* Ital. Neapoli. Ger. Ein gemattigt Statt gegen in Campania der dardischaft Italia am Meer. Civitas est Campaniae à Chalcidensibus condita, quae quum à Cumis esset everta, ingruente acerbissima peste, ita jubente Apollini oraculo, ab iisdem splendidius est restituta: binnaque civium pars eo translata, ad differentiam veteris urbis, Neapolis est appellata. Hinc & Parthenope dicitur, à nomine Sieris ibi sepulta. Aurore Plin. lib. 3. cap. 3. Suid. *[Graecis.]* Neapolis nomen dicitur *[Graecis.]* est & Neapolis, Asiae oppidum, ut scribit Pomponius Mela lib. 1. Est item eius nominis Cariae urbs ad Ialium sinum, eodem aurore. Neapolis, quae & Lepis magna, Proconneso lib. 4. cap. 3. urbs iuxta Syrtim parva, quam Tarpolim hodie vulgus appellat.

Neapolitanus. a. num, Quis ex Neapoli est, *[Graecis.]*

Nearchus. *[Graecis.]* Iavae s. eximia pulchritudinis, cujus meminit Horat. lib. 3. Carminum.

Nebis. apud Ptolemaeum lib. 2. cap. 6. Tarraconensis Hispaniae fluvius Benis Straboni dicitur lib. 2.

Nebrodes. *[Graecis.]* Mons in Sicilia, cui domarum copia nomen dedit. Est de unum ex Bacchi cognominibus.

Nebros. *[Graecis.]* Clarissimus ex Alcibiadis fuit in Co insula, vel Pythiae testimonio: unde Nebros dicitur, ex quibus & Hippocrates, Stephanus in Co.

Neceps. Nomen aurore, de quo Firmicus libro 8. sic inquit Hanc lo cum divinus ille Neceps, ut remedia valeat dicitur *[Graecis.]*

NEC NED NEL NEM

NEO NEP NER 211

veniret, diligentissimè quidem (ut divinum tati viri potuit ingenium) manifestis tractatibus explicavit.

Necos, filius fuit Psammithici & Aegypti rex, cui filius Psammis in regno successit, teste Herod. lib. 7.

Necrocórinthi, *νεκροκόρινθος*: Hoc est, Corinthiorum defuncti, dicebantur vasa Corinthia, tam aenea quam fictilia, quae versa Corintho ex mortuorum sepulchris eruebantur. Vide Strabonem lib. 8.

Necrópolis, *νεκρόπολις*. Ger. Ein Statt in Aegyptē nah bey Alexandria. Aegypti oppidum est, triginta non amplius stadiis ab Alexandria distans: ita dictum, quod ibi Cleopatra, admodum uberibus aspide, sese interemerit.

Necunia, *νεκυνία*, Vrbs Vmbrosum. Gentile, Necuiates, Steph.

Nede, *νεδα*, vel *νεδία*, Vrbs Arcadiae à Nede Nympha. Inde *νεδία*. Steph.

Nedon, *νεδών*, Vrbs & locus Laconiae: unde Minerva Nedusia, Steph.

Negla, *νεγλα*, Oppidum Arabiae. Gentile, Neglius, vel Neglites, Steph.

Nelum, *νελόν*, Mons Ithacae à quo *νελόν*, dicitur, vel ut alii volūt, quod versetur in *νελόν* est, aquas. Inde *νελόν* vel *νελόν* & *νελόν* compositum.

Neleus, *νελεύς*, Neptuni filius ex Tyro Nympha Salmonei filia, qui à Pelia fratre pulsus, in Laconiam venit, ubi Pylon urbem condidit: cuius rex fuit, teste Homer. Odyss. 11. Hanc uxor fuit Chloris, Amphionis Orchomeni regis filia, ex qua duodecim filios suscepit, quos postea omnes praeter unicum Nestorem tum fortè ablegatum, Hercules cetero Pylo interfecit.

Nelidēs, *νελιδες*, Patronymicum à Neleo Pyli rege, & Patre Nestoris formatum. Ovid. 12. Metam. Bis sex Nelidēs faimus conspecta juvenis.

Nemēus, *νεμεύς*, Telle Strab. lib. 4. civitas est Narbonensis Galliae, olim florentissima, utpote quae quatuor & viginti viciorū fuerit metropolis. Vulgò *Nimes*. [Ger. Nimes.]

Nemētia, vel **Nemecē**, *νεμετία*, Ger. Ein Wald in Arcadia. *Nemētia* jugentium daturū dicitur de daris em hinc videri habet. Sylva est Achaiae inter Cleonae, & Phliantem, ubi in honore Herculis, qui in ea sylva leonem occiderat, sacra quaedam certamina celebrari consueverunt, quae ab hac sylva *Nemecē* dicta sunt. Hoc etiam nomine dicta est tota regio sylvae huic vicina. Mart. lib. 1.

Non Marathon taurum, *Nemecē* frondosa leonem, Arcas Menalium non timuisset aprum.

Nemētia, *νεμετία*, un. per quatuor syllabas. Quod est ex *Nemecē* sylva, vel regione. *Nemētia*. Ovid. in Epist. Dejan. ad Herculem: *Nemecē* sub his animam patris *Nemecē* lacertis Edidit.

Nemētia, *νεμετία*, Sacra fuerunt Graeciae certamina: ita appellata à *Nemecē* Peloponnesi sylva, in qua fieri consueverunt in honorem Herculis, qui in ea sylva leonem fertur occidisse: seu potius in honorem Atchemoni pueri in ea sylva à serpente occisi. *Nemecē* totum victores apio coruabantur. Vide supra in ditione CERTAMEN.

Nemertis, *νεμερτις*, Nympha marina, dicta quasi incorruptibilis.

Nembroth, Gigas, Vide BABYLON.

Nemēsis, *νεμεσις*, pen. corr. [Ger. Ein Obsten weide die atten für die Straffen der Weideteren gehalten hat.] Nomen cuiusdam dex, quae facinorosos & delinquentes punire putabatur, ut ex Catullo & Ausonio licet intelligere. Ea quoque Rhamusia dicitur, quod in Rhamunte Aegypti oppido templum & simulacrum Phidiacū habuerit. Insuper eadem fertur remuneratrix benefactorū: unde apud Statium lib. 13: Est dea, quam *Nemesis* dicunt, dea magna, potensq; Quae dona caelestium concessa cuncta deorum Possidet. Hanc quidam Fortunam dixerunt, cui primus Adrastus rex templum aedificavit. Unde & Adrastia, *ἀδραστία* cognominatur. Romani quoque huic deae templum dicaverunt. Hoc etiam nomine dicta Tibulli amica. Mart. lib. 4. Vssit amatorem *Nemesis* lasciva Tibullum.

Nemetobriga, Ptolemæus lib. 2. cap. 6: Hispaniae Tarracensis vrbs.

Nemetes, Germaniae Populi Galliae tractum incolentes, citra Rhenum fluvium, ubi hodie est Spira vrbs, inter Argentinam & Moguntiam sita. [Ger. *Nemetes* gegne.] Meminit horum Caesar in Comm. bel. Gall. & Plin. lib. 4. cap. 17.

Neminsa, Fons est in agro Reatinos, vario ortu annonae mutationem significans. Autor Plin. lib. 2. cap. 103.

Nēobūle, *νεοβούλη*, Lycambis filia, quae quod Archilochus poëta promissa negaretur, lambis insectari cepit Lycambem Archilochus, eumq; ad laqueum dicitur adegisse. Vide supra in ditionibus, ARCHILOCHVS, & LYCAMBES.

Neoburgum, vrbs ad Danubium. Alia eiusdem nominis in Thuringia sita est.

Nēocēstria, *νεοκεστρία*, Vrbs Cappadociae, quae Lycus amnis praeterfluit. Autor Plin. lib. 6. cap. 3.

Nēocles, *νεοκλής*, Philosophus Atheniensis, Epicuri frater. Suidas.

Neodunum, Ptolemæo libro 2. capite 8. Galliae Lugdunensis civitas.

Neon, *νεών*, vrbs Phocidis Herodot. lib. 8. Gentile, Neonius & Neonus, Stephanus.

Nēoptólēmūs, *νεοπτόλεμος*, Pyrrhi Achillis filii cognomen fuit, ab eo impositum, quod admodum adolescentulus primum tyrocinium in bello posuerit Trojano. Graecis enim *νεοπτόλεμος*, tyronem, vel novum militem significat.

Neoris, Iberiae oppidum insigne, iuxta Harmastim fluvium. Autor Plin. lib. 6. cap. 10.

Nēotēchitā, *νεοτεχίται*, Aeolidis populi sunt, quorum vrbs, *νεοτεχίται*: hoc est. Nova moenia, commemoratur à Stephano.

Nēpētā, *νεπέτα*, Suidas, civitas Hetruriae, quae Plinio *Nepes*, & vulgò dicitur *Nepes*, à qua *Nepesini*, *νεπέτινοι*. Silius: Hos iuxta *Nepesina* cohors, & quique *Phalisci*. & *Nepeta* etiam nomen est herbae, quam Dioscorides secundam *calaminthae* speciem facit. Vulgus herbariorum à *pulegii* similitudine, *Pulegium* vocat *agreste*. De hac meminit Plin. lib. 20. cap. 14. & Columel. lib. 3. cap. 7. Vide in ditione NEPITA.

Nēphēle, *νεφέλη*, Latine sonat nubem. Nomen proprium uxoris Athamantis, & matris Phryxi & Helles. Unde Ovidius, *Helles Nepheleida* dixit.

Nephelococcygia, *νεφελωκόκυγία*, Confectum urbis nomen apud Aristoph. comicum, & Steph.

Nephthalitā, *νεφθαλίται*, Populi denominati in Oriente, ut scribit Ioseph. Steph.

Nēpitā, Vide supra NEPETA.

Neprunūs, *νεπρυνός*, Ger. Ein Sohn Saturni vnd Ops. Saturni & Ops filius, maris deus dictus est à *nando*, mutatis literis primis (ut inquit Cic. lib. 2. de Nat. deor.) vel (ut Varro placet) à *nubendo*: hoc est, tegendo, quod ut caelum nubes: ita mare terras tegat. Dicit enim Varro: Neptunus est deus maris, vel ipsum mare, quod terras nubat: id est, cooperat, Neptunum aut, ut est in fabulis, mater abscondit, ne à patre devoraretur, eiq; postea, expulso Saturno, aquae in fortè ceciderunt, ut supra de Iove dictū est. Vxorem habuit Amphiriten, ex qua plurimas nymphas suscepit. Tridentem habet pro sceptro. Muros Trojanos iuvante Apolline condidit.

Neptunūs, *νεπτούνης*, un. possessivum.

Neptunū, *νεπτούνη*, Neptuni sacra, quae & *Salaria* à Salo dicuntur.

Nēptunū, *νεπτούνη*, Patronymicum est foemininum à Neptunus. Catul. in Arg. *Tene* Thetis genuit pulcherrima Neptunine?

Nequinum, Vmbriae oppidum, teste Plin. lib. 3. cap. 24. quod nunc *Narnia* dicitur: ob incolatū libidinofam inertiam. A quo *Nequinates*, qui nunc *Narnenses*, vulgò *Narni*.

Nerabus, *νεραβός*, Syriae oppidum, apud Steph. cuius incolae *Nerabii* appellantur.

Nerēidēs, *νερείδες*, pen. corr. [Ger. *Neergetten*] Maris Nymphae, *Nerei*, & *Doridis* filiae, humanā effigiem habentes: quarum nomina sunt *Nesce*, & *Cymothoe*, & alia, quae apud Hesiodū in Theogonia enumerantur. Nominativus singularis est *Nereis*, penultima in differte. Ovid. 11. Metamor. Sed memor admitti *Nereida* colligit orbam.

Nerellūs, *νερελλός*, Oppidum est in Cea insula: cuius meminit Aeschines Epist. 1. ad Polyeratem.

Nerēus, *νερεύς*, Ger. Ein Sohn Oceani vnd Tethyos, Ein Gott des Meeres. Deus maris est (ut docet Hesiodus in Theogonia) Oceani & Tethyos filius, qui ex Doride uxore, eademque sorore maximam Nymphae turbam suscepit, quae à nomine patris *Nereides* appellantur. Hunc Orpheus in Argonaut. deorum antiquissimum appellat: unde & *Grandævus* à Virgilio dicitur 4. Georg. hunc & Nymphae veneramus, & ipse *Grandævus* *Nereus*. Figuratur usus est pro Mari *Persius* *Saryra* prima: Et qui *caruleum* dirimebat *Nereia* delphin.

Nērīo, *νερίο*, enis, vel *Nerene*, es, & apud antiquissimos *Neria*, *νερία*. Ger. Das Weib *Neria*. Maris uxor. Plautus in Trucul. Mars peregrè adveniens salutat *Nerinem* uxorem suam, Gell. li. 13. cap. 21. docet *Sabinum* esse vocabulum, quo significatur virtus & fortitudo: unde & pro vi, potestate & maiestate Martis accipitur. Vide Gellium.

Nērīa, *νερία*, idis, *νερία*, Oppidum est Peloponnesi, in agro Messeniaco, Stephanus. Est item *Neria* Dioscoridi *nardi* montani generis, in Syria, Ciliciaq; nascens, ramulis & folio *eryngii*, eiusdem naturae cum *nardo* Gallico.

Nērītūs, *νερίτης*, pen. corr. *νερίτης*, Mons est in Ithaca insula: cuius meminerunt Strabo libro 10, & Plin. libro 4. capite 12. Est item *Neritus*, sive (ut apud Plinium legitur) *Neritis*, peninsula Acamaniae adhaerens, alio nomine *Leucadia* appellata, opere accolarum olim à cōtinenti abscissa, denuoq; reddita ventorum flatu congeriem arenae accumulantium. Virg. 3. Aen. Dulichiumq; *Samæq;* & *Neritos* ardua saxis. Neritus item, sive *Neritum*,

ve Nerium, neutri generis; peninsula hujus oppidum est, quod recentiores *Leucadem* appellantur, teste Plinio, libro 4. capite 1.

Nerium, *sigm.* Ptolem. lib. 2. cap. 6. Promontorium Tarracoenensis Hispaniae juxta Artabros. *Viigd Finis terre.*

Nero, *sigm.* Teste Gellio, libro 12. capite 21. verbum Sabinum est, quo significatur virtus & fortitudo. Itaque ex Claudius, quos à Sabinis oriundos accepimus, vir egregia ac pueri tanti fortitudine, Nero appellatus est. Sabini autem id nomen à Græcis accepisse videntur, qui vincula & firmamentum membrorum *neros* dicunt, noltri *nerues*. Ex hac familia fuit Claudius ille Nero, qui Afrubalem Annibali fratri suppeditas ferentem junctis cum Livio collega copiis, superavit. Fuit item hoc cognomen Romanorum imperatoris, illi ex Claudii principis adoptione partum: omnium quos terra tulit, crudelissimi.

Nervà, XIII. Romanorum Imperator fuit, Flavio Domitiano, cui successit, dissimilimus. Hic quum liberos sibi nullos genuisset, Aelium Trajanum sibi adoptavit, qui illi etiam in Imperio successit.

Nervii, *sigm.* Ger. Das *Hemtingen* oder *Demie*] Fecerunt populi inter Belgas Atrebatibus vicini, ad Scaldem fluvium, omnium Belgarum fortissimi, & maxime feri: de quibus Caesar lib. 2. Comment. meminit. Hi nunc *Tornacenses* dicuntur. *Viigd Tornay.*

Nerulani, Populi in Latio juxta Romam, quorum meminit Plin. lib. 3. cap. 3.

Nerulum, Oppidum in Lucanis, quod vi captum repentino adventu Aemili testatur Liv. lib. 9. ab Urbe cond. In dicit Nerulones dicitur Sueton. in Augusto: Manibus celybo de coloratis Nerulonenis mensari.

Nesa, Regio montana juxta Aetnam.

Nesaea, *sigm.* sive *Nesca*, *sigm.*, Nympha marina, Nerei, & Doridis filia, *sigm.* hoc est, à natando dicta. Autor Heliod. in Theog.

Nesee, Populi in *Asia*, Oceano proximi: de quibus Plin. lib. 6. capite 20.

Nesidion, *sigm.* Insula in Campano littore inter Pausilypum & Puteolos, quæ alio nomine dicitur Nesis, *sigm.* Lucanus: tali spiramine Nesis. Hujus nominis obliquos producit Papinvs: Sylvas quæ fixam Pelago Nesisda coronat. Item Sannazar. Aeglog. 1: Huc illuc dum Pausilypi latus omne pererro, Piscofamq; lego celer Nesisda phaselo.

Nespetus, *sigm.* urbs Italiae. Gentile Nespetinus, Steph.

Nesson, *sigm.* urbs Thesaliæ, Gentile Nessonites, Steph.

Nessus, *sigm.* Ger. Ein *Centauro*, welcher dem Hercules sein feindliche *Dejaniram* hat entführt *nessem* / und von ihm entführt worden] Nomen est Centauri Ixionis, & Nubis filii: qui quum Dejaniram rapere vellet, ab Hercule sagitta confixus est. Vide fabulâ Ixionis apud Ovid. Metam. Inde

Nessus, *sigm.* *um*, pen. prod. Ovid. in Epist. Dejanira: Illira Nessio mihi ubi texta veneno.

Nestor, *sigm.* Ger. Ein *tröstlicher alter / weiser und weherder* *Grech*.] Filius fuit Nerei & Clodis, teste Homero lib. Odysl. 11, qui adhuc adolescens bellum gessit, etiam tum vivo patre, adversus Epeos Peloponnesi populos, qui postea Elii diti sunt: & deinde quum Pirithoi nuptiis interesset, adversus Centauros, qui Hippodamiam, rapere conabantur, strenuè pugnavit. Postremò belli Trojani tempore, jam senior effectus, ut idem Homerus in secundo Iliados scribit, quinquaginta navibus cum reliquis Græcis principibus ad Trojam venit, quum natus annos nonaginta, jam tertiam hominis aetatem viveret, ut ipse ait apud Ovid. 12. Metamorph. quum trecentimum annum ageret: ubi consilii dexteritate tantum Græcorum rebus profuit, ut Agamemnon proficere non dubitaret, brevi se illum fuisse expugnaturum, si decem sibi contigissent Nestores. Nam præter summam prudentiam ætatis diuturnitate collectam, tanta præterea eloquentia excelluit, ut ex ejus ore melle dulcius fluere diceretur oratio. Vxorem habuit Eurydicen Clymeni filiam, ex qua septem filios, & unicam filiam suscepit. Ovid. lib. 13: Qui licet eloquio fidè quoque Nestora vincat.

Nestorides, *sigm.* Patronymicum, & Nestorius, *sigm.* possessivum.

Nessus, *sigm.* urbs & fluvius Illyriæ. Hinc Nessius, & regio, *sigm.* Steph. Vide *NAPSVS* & *NESTVS*.

Nessus, *sigm.* Ger. Ein *fluß* *Thrace*, entspringt im Berg *Hemo*.] Thraciæ fluvius est, in Hæmo monte nascens, & Abdeton urbem præterfluens. Vide Plin. lib. 4. cap. 11.

Nessus, *sigm.* Græcè, quod Latine insula. Est & Nesus urbs Iberiæ, Stephanus.

Nessus, *sigm.* Thraciæ urbs condita à Constantino imperatore, patria ejusdem, Steph. autor.

Neuceria, *sigm.* urbs est Vmbriæ. Vide *NUCERIA*.

Nevius, Vide *NEVIVS*.

Neuris, *sigm.* Insula est Propontidis, Cyzico adjacentis, aliis nominibus Elaphonnesius, & Proconnesus dicta. Autor Plin. lib. 5. cap. ult.

Néuri, *sigm.* Populi Scythiæ Europæ, ad Borysthenem amnem, quorum meminit Plin. lib. 4. cap. 12.

N ante I.

Nicæthos, lege *NEAETHVS*.

Nibus, *sigm.* urbs Aegypti. Gentile Nibites, Steph.

Nicæarchus, *sigm.* Pictor fuit sua græte eximiarum inter alia Venerem inter Grætiæ & Cupidinem pinxit: & Herculem tristem insanix penitentia, Plin. lib. 35. cap. 11.

Nicandër, *sigm.* vel Nicandrus, Colophonius Grammaticus, & Poëta & Medicus tempore Attalidius, qui Græcos vicit. Scripsit de Theriacis, alexipharmaciis, & de agricultura. Præterea Curationum collationes, & Prognostica Hippocratis versibus edidit, aliæque complera. Autor Suidas. Cicero de Orat. Nicandrus homo ab agro remotissimus, de agricultura tamen diligentissimè scripsit, tanta vi est eloquentiæ.

Nicanor, pen. prod. *sigm.* Alexandrinus Grammaticus, sub Adriano principe, æqualis Hermippo Berytio: cujus scripta enumerantur à Suida.

Nicarchus, *sigm.* Philosophus fuit Corinthius, sub Ptoleandro, cujus meminit Plutarch. in Sympolio septem sapientum.

Nicasia, *sigm.* Insula est exigua circa Naxum: à qua insularum Nicasia, *sigm.* appellantur. Stephanus.

Nicator, *sigm.* Cognomen fuit Seleuci potentissimi regis, (ut Appianus autor est in Syriaci) bello semper invicti.

Nicatoris, *sigm.* urbs, Syriæ oppidum, à Seleuco Nictore conditore ita appellatum: cujus incolæ dicuntur Nictoriz. Stephanus.

Nicea, sive potius Nicæa per diphthongon, *sigm.* Stephanus, & Suidæ multarum urbium nomen est, quantum una est Galitiæ, non procul à Vato fluvio, à Massiliensibus condita. *Viigd Nissa.* Altera Alia Bithyniæ metropolis, quam prius Antigonus Philippi filius condidit, & Antigoniam nominavit. Postea Lyfimaachus à nomine uxoris Antipatri filiz, Nicæ appellavit. Urbis ambitus stadium sexaginta fuit, in qua quadrata in campo sua Habuit quatuor portas ad tetragonulos: quæ ex uno lapide, qui ad medium gymnasium positus erat, omnes cernebantur. Hic jubente Constantino civissima illa synodus celebrata est. trecentorum decem & octo piscoporum, in qua perfidum Arrii dogma convulsim salutatimq; est. Tertiam hujus nominis urbem Stephanus apud Locros Epitnemios cõstituit: quarum in Illyriæ quantum in India: sextam in Corsica insula: septimam in Leudris Bætiæ: & octavam in Thracia.

Nicephorium, *sigm.* Oppidum est Mesopotamiæ, à procul ab Euphrate fluvio, ab Alexandro magno conditum. Autor Plin. lib. 6. cap. 26.

Niceretes, *sigm.* Smyrnæus sophista, Adriano principi gratissimus, ab eoq; Museo Aegyptio ascriptus. Quum causa recideret, foro etiam aptissimus videbatur. Ad eò in gre. si ad utranque dicendi rationem accommodavit, ut genus judiciale philosophica quadam facultate exornaret: sophistæ vero & umbratile fortibus aculeis roboraret. Genus dicendi antiquum & politum retinuit, lascivus nihilominus, & dihyrbicus visus. Ex Philostrato.

Nicias, *sigm.* Pythi medicus, qui olim ad Fabricium veniens, ei promissit Pythum se veneno necaturus. At ille averfatus fucinus, Pytho rescriptit ut à Nicia sibi caveret. Curtius. Nicias Grammaticus Romæ, familiaris Pompeio & Cicero, qui ejus in epistola quædam ad Atticū meminit item Epistola ad Dolabellam. Tranquillus. Nicias item nomen viri Atheniensis nobilissimi. Aristoteles scribit tres viros Atheniæ eodè tempore æquè potentes fuisse, Niciam Nicerati, Tharydem Mylefium, & Theramenem Anoniam. Thucydides his nam aliquantulum major, multa cum Pericle clara pro Republica gessit. Post mortem Periclis ad Niciam primæ partes delata sunt. Mithridates imperator unâ cum Demosthene altero duce contra Syracusanos, qui Gilyppum Lacedæmoniorū duorum auxilio accersiverant, infeliciter pugnantem ambo à Syracusanis in bello capti sunt, in carceremq; conjecti, libi manus intulere. Nicias Marco Crasso ex nobilitate comparatur à Plutarcho in Parallelis: quod & divitiis abundaverit, & eandem sortem exitum hic apud Siculos, ille apud Parthos invenit. Nicias alius Atheniensis pictor, qui teste Plinio libro 35. capite 11, diligentissimè mulieres pinxit, lumco & umbras cõsolidavit: atq; ut eminerent è tabulis picturæ maxime curavit. Sic etiam in artem tanta contentione animi incubuisse dicitur, ut cibum sumere sæpè oblitus sit. Aelianus de varia historia.

Nico, *sigm.* Fuit unus ex tredecim principibus Tarentorum, qui 100-